dit nos: q̄cq̄d petierimus.
l Scimꝰ qm̄ hēmꝰ petitio-
nes q̄s poſtulamꝰ ab eo.
m Qui ſcit frēʒ ſuū peccare:
n o pctm̄ nō ad mortē petat et
dabit ei vita peccāti nō ad
p mortē ē peccatū ad mortē
q nō ꝓ illo dico vt roget q̄s
r s Oīs iīq̄tas pctm̄ ē ꝛ ē pec
t v catū ad mortē. Scimꝰ. qꝛ
x oīs q̄ natꝰ ē ex deo nō pec
y z cat ſʒ generatio dei ꝯſuat
a eū. ꝛ malignꝰ ñ tāget eum
b Scimꝰ qm̄ ex deo ſumꝰ et
c d mūdꝰ totꝰ ī maligno poſi-
f tus ē. Et ſcimꝰ qm̄ filiꝰ dī
g venit ꝛ dedit nob̄ ſenſū vt
h cognoſcamꝰ deū verū ꝛ ſi
i mꝰ ī v̄o filio eiꝰ. Hic ē ve
k l rus d̄s ꝛ vita etna. Filioli

cuſtodite vos a ſimulacrī.
Explicit ep̄la b. iohīs. j.
Incipit argumētū in epi
ſtolā eiuſdem ſecundam
Uſqꝫ adeo ad ſāctam
feminā ſcribit vt ean
dē dn̄aʒ ñ dubitet lit-
teris appellare: eiuſdēqꝫ fi
lijs teſtimoniū ꝙ ambulēt
in veritate perhibet.
Explicit argumētū. In
cipit ep̄la. b. iohīs ap̄li. ij.
a b Senior electe Ca. j
dn̄e: et natis eius.
c q̄s ego diligo in ve
d ritate ꝛ nō ego ſolꝰ ſʒ ꝛ om
nes q̄ cognouerūt v̄itateʒ
e f ꝓpt v̄itatē q̄ pmanet ī vo
g h bis: ꝛ vobiſcū erit ietnū ſit
i k vobiſcū gratia mīa et pax.

l Scimus ꝛc. qꝛ repetitio eſt eiuſdē ad maiorē aſſertiōʒ
m Qui ſcit. h ꝯñr circa petitionē ꝓ pctōribꝰ facit quā-
dam diſtinctiōem dī. m Qui ſcit frēʒ ſuū peccare pec
catū nō ad mortē. i. excludēdo impniāʒ finalē. q̄ q̄s mo-
rit. ꝛ in pctō mortali peccat. n Petat orando. ꝓ eo.
o Et dabit ei vita.
ſcʒ gr̄e. qꝛ tal' pecca-
tor ī gr̄a moriet de q̄
h ſcit tñ ꝙ ſit pctōr ñ
ad mortē ſciri nō p̄t
niſi p diuinā reuela
tionē. p Eſt pec
catū ad mortē. ſ. fi-
nalis ipnia q̄ q̄s in
pctō mortali morit
q Non ꝓ illo dico
vt roget q̄s qꝛ nō eſt
orādū ꝓ damnatis
Et ſi ipo viuente ſci
ret ꝙ eſſet de p̄ſcitis
ſiīr nō eēt ꝓ eo orā-
dū vt penā eternaʒ
euaderet ꝓut dicūt
aliq̄. Poſſet tñ ora-
ri ꝓ eo vt minꝰ pec-
caret. ꝛ p ꝯñs minꝰ
puniret ī inferno. ſʒ
qꝛ h neſcit qꝛ quili-
bet peccator q̄ꝫdiu
viuit p̄t redire ad g̅-
tiam. iō ꝓ oībꝰ pctō
ribꝰ adhuc viuētibꝰ
eſt orandum.
r Omnis iniq̄tas. i. tranſgreſſio diuinoꝝ p̄ceptoꝝ q̄ cō-
tinēt eq̄tatē iuſticie. s Peccatū eſt. mortale. t Et ē
pctm̄ ad mortē ſiq̄s in eo pſeueret vſqꝫ ad finē vite inclu-
ſiue. v Scimus. Hic ponit intētio bti Ioh. circa bo-
nū iam hitū. ꝛ ē duplex. ſcōm ponit ibi. Et ſcimꝰ. Inten-
tio v̄o bti Ioh. ē aſſecurare filios dei p adoptionē de vi-
tatiōe pcti mortalis. ſi voluerint p donū gr̄e. qd̄ iam hn̄t.
iō dicit x Scimꝰ ꝙ oīs q̄ natꝰ eſt ex deo. p gr̄aʒ baptiſ
malē. y Nō peccat. q̄ꝫdiu in ea ſtat. ꝛ intelligit de pec
cato mortali qd̄ nō p̄ōt ſtare cū gr̄a. z Sʒ genera. dei.
id ē ipa gr̄a p quā ꝯſtituit in q̄dā eſſe diuino ſupnaturali
Cōſeruat eū. q̄ꝫtū eſt de ſe. a Et malignꝰ nō tanget
eū. inducēdo ad mortale pctm̄ niſi voluntarie declinet a
ſtatu gr̄e ſubijciēdo ſe maligno. p pctm̄ mortale ex liberi
arbitrij defectibilitate. b Scimꝰ. qm̄ ex deo ſumꝰ. Si
h referat ad ap̄los q̄ erāt in gr̄a ꝯfirmati. ꝛ de h p reuela-
tionē certificati. iſtud poterāt ſcire p certitudinē. ſi aūt re-
ferat ad alios iuſtos eſt p ꝓbabilē ꝯiecturā ſic dictū ē. ſ.
c Et mūdus totꝰ. i. hoies in delectabilibus mūdi fineʒ
ſuū ponētes. d In maligno. ſ. in malo igne ꝯcupiſcē-
tie. Poſitus ē. f Scimus. h ponit ſcōm bonū habi-
tū. ſ. dei cognitio cū d̄r. f Et ſcimus qm̄ filiꝰ dei venit.
in mūdū. g Et de. no. ſen. vt cog̃. veꝝ deū. h em̄ dedit
ap̄lis qñ apuit illis ſenſum vt intelligerēt ſcripturas Lu.
vl. Alijs āt fidelibꝰ dat ſenſū ꝯg̃ſcēdi deū p fidē quā hn̄s
ſcit ſe hr̄e illā. ſaltē illam q̄ eſt ex auditu q̄ꝫuis neſciat ſe
hr̄e caritatē. h Et ſimꝰ in vero filio eius. ei adherētes
p fidē. Ap̄li v̄o cognouerūt ſe eſſe in eo p fidē caritate for
matā ꝛ h eſt certitudinaliter. alij v̄o iuſti ꝯiecturaliter.
i Hic ē verus deꝰ. ſ. filiꝰ q̄ ē vnꝰ deꝰ cū p̄re in h excludi
tur error oīm negantū xp̄i verā deitatē. k Et vita eter
na. ſ. obiectiue vt p̄dictū eſt eodē ca. vlti. dicit. l Filio
li cuſto. vos a ſimulachris. i. a cultu idolatrie. p h inſinu
ans ꝙ diligēter ſtudeāt in cultu vnius veri dei inſepabi-
liter pmanere. Amen. hoc dicitur ad p̄cedentiū ꝯfirmati
onem. In capitulo. v. vbi dicitur in poſtilla. Quo-
niam omne qd̄ natū eſt ex deo. Additio.
C Irca h qd̄ dicitur h. Hac eſt victoria q̄ vincit mū
dum fides noſtra. attendendū eſt ꝙ ap̄lus ſupra Hebre.
xj. dicit de ſanctis ꝙ p fidem vicerunt regna. vñ cōſiderā
da eſt differētia inter iſtas duas victorias q̄ fiunt p fideʒ.
qꝛ p vnā dicunt vinci regna. ꝛ p aliā dicitur vinci mūdus
Ad qd̄ ſciendū ꝙ antiq̄. ſ. p̄res ſub vete. te. exn̄tes. p fideʒ
vicebāt regna ſicut
moyſes egyptū. io-
ſue chananeam. dd̄
idumueā ꝛ hmōi q̄
ſunt reg̃ pticularia.
ꝛ h ptʒ in hiſto. vet.
te. ſʒ ſcti ſub no. teſt.
in p̄mitiua ecc̄ia ex-
iſtentes: nō ſolū p fi
dē vicerūt reg̃ ſʒ etiā
mūdū. ꝛ iō de eis d̄r
Hec ē victoria q̄ vi
cit mūdū fides nr̄a.
Cuiꝰ rō ē nā ille iu-
ſtus q̄ tormēta mōt
vſqꝫ ad mortē patiē
do imobilit in fide
manet nō ſolū vnuʒ
regnū vel plura reg̃
vicit ſʒ mōm. mūdꝰ
em̄ ꝯgregatꝰ nō poſ
ſet amplius facē cō-
tra vnū hoiem q̄ꝫ ip
ſum multiplicit tor
q̄re ꝛ finaliter inſi-
cere. ꝛ iō ſācti q̄ iſta
ſuſtinuerūt p fidem
totū mūdū vicerūt:
ſupando oīa q̄ mūdus cōtra illos poſſet facere. iux illud
Lu. xij. Ne terreamī ab illis q̄ occidūt corpus ꝛ poſt h ñ
hn̄t ampliꝰ q̄d faciāt. Antiq̄ tñ q̄ hmōi doctrinā nō hūe-
rūt explicitā v̄bo nec exemplo exptam. licet p fidē vicert
regna aliq̄ vt dictū eſt. nō tñ mundū p hoc vicerūt. qꝛ for-
te diceret ꝙ ſi plura regna fuiſſent ꝯgregata ꝯtra eos nō
potuiſſent ea vincē ſicut illa pauca vicerūt. vñ notant d̄r.
de illis ꝙ p fidē vicerūt reg̃ nō mūdū. de nouis v̄o dicit.
Hec ē victoria q̄ vincit mūdū fides nr̄a. ꝛ de iſta mā vide
plenius in additiōe ſupra dicta ad Heb. xj.

Epiſtola Iohannis ſecunda. Capitulum. j.

Senior electe dn̄e. Poſtq̄ꝫ beatus Iohānes in ep̄la
p̄ma inſtruxit fideles generaliter. Hic conſequen
ter in duabus ep̄lis inſtruit aliquas pſonas ſpālit
Diuiditur autem hec ep̄la in tres ptes. ſ. ſalutatiōem. ꝓ-
ſecutiōem ꝛ ꝯcluſionē. ſecūda ibi. Gauiſus ſum. tercia
ibi. Plura habens ſcribere. In p̄ma pte notatur primo
pſona ſalutans cum dicitur.
a Senior. ꝛ hoc rōne etatis ꝓfecte ꝛ ſtatus ſeu officij. Il
li em̄ qui tunc regebant eccleſias ſenes vel ſeniores dice-
bantur rōne diſcretionis ꝛ maturitatis in moribus. inter
rectores vero eccleſiaꝝ qui tunc erant in aſia: iohannes
erat p̄ncipalior. ideo dicitur hic. Senior. ſecūdo notātur
pſone ſalutate cum dicitur
b Electe domine ꝛ natis eius. erat em̄ magna ꝛ nobilis
domina nomine electa habens prolem ꝛ familiam fide-
lem ꝛ miniſtros eccleſie ſuſtentabat.
c Quos ego diligo in veritate. id eſt caritatiua dilectio
ne abſqꝫ fallacia ꝛ ſimulatione.
Et non ego ſolus ſʒ et omnes qui cognouerunt veritatē.
id ē oēs fideles q̄ cognouerunt xp̄m qui eſt ipa veritas.
e Propter veritatem. ſ. fidei ꝛ bone vite
f Que permanet in vobis. per gratiam.
g Et vobiſcū erit ineternū. p gl̄am que eſt gr̄a ꝯſumma
ta. tercio ponūtur optata bona cuʒ dicitur. h Sit vo
biſcum gratia iuſtificans. i Miſericordia. penā pecca
tis p̄teritis. debitam relaxans. k Pax. i. eterna beati-
tudo appetitum totaliter quietans.

l A deo patre.a quo ſunt iſta bona. m Et a xp̄o ihū filio pa.in veri.ꝛ caritate.p quā intelligit ſpūſſctūs cui caritas appropriatur ꝛ ſic tres pſone exp̄munt eo ꝙ indiuiſa ſunt opa trinitat.alit etiā pōt dici ꝙ p expſſionē pr̄is ꝛ filij ſubintelligit ſpūſſctūs q̄ ē ambox nexus. ꝛ cū ſubdit.

cōmunicare cum eo in potu vel cibo ſeu habitaculo: ne ſeducamini ab eo. r Nec aue ei dixeritis.cōmunicando ei in verbo.ꝛ hoc eſt ſimiliter ꝓpter piculū corruptionis. s Qui em̄ dicit illi aue.cōicando ei verbis. t Cōmunicat opibus eius malignis.i.exponit ſe periculo cōicandi cū eo in ope maligno.aliter etiā exponit iſta littera de hereticis ab eccleſia p̄ciſis p excōmunicationē. q̄a pticipans ſcient cuꝫ talibus incurrit excōicatiōem ſaltē minorem niſi in caſibꝰ cōceſſis.

In veritate ꝛ caritate. ſupplēdū ē vt pficiatis i caritate ꝛ vitate.i.in dilectiōe ꝛ eꝰ ꝯgnitione o Gauiſus ſum.finita ſalutatiōe.h incipit pſecutio in q̄ p̄mum hortatur dn̄aꝫ p̄dictaꝫ ꝛ eiꝰ domū ad bonū pſeq̄ndum.ſcd̄o ad malū p̄cauēdū: ibi. Qm̄ multi.Circa p̄mū ſciendū ꝙ vtus laudata creſcit iō b. iohes vt incitet ad pficiēdū i futo laudat bonū de p̄terito di.ꝯgratulādo o Gaui.ſū ꝛc̄.ambulātes.i.pficiētes p In vitate fidei ꝛ mox q Sic mā. accep.a pr̄e.i.xp̄o q̄ ē pr̄ oim xp̄ianox. Cōſeq̄nt inducit ad pficiendū in meliꝰ d. r Et nūc rogo te dn̄a.de pfectu in mādato dilectionis in qua tota lex iplet Rom̄.xiij. Plenitudo legis ē dilectio. s Nō tanq̄ man. no.ꝛc̄.q2 ſicut dictū eſt.ſ.ij.ca. Mandatū de dilectione eſt de dictamie leg naturalis ꝛ ſic a p̄ncipio ꝯditiōis hūane: ꝛ de lege moſaica ꝛ ſic eſt ab initio legis date.ꝛ renouatū ē in lege noua.ꝛ ſic ē ab initio legis euangelice. t Vt diliga.alteru.in deo ꝛ ꝓpter deum. v Et hec ē caritas vt ambu.ſp pficiendo. x Scd̄m man.eius.ea ope adimplendo. y Hoc em̄ eſt manda. ſcꝫ dilectiōis dei ꝛ pximi in q̄ implicite ꝯtinent oīa mandata q̄ ſunt quedā explicatiōes mādati dilectiōis. ꝫ Vt queād.audi.ab initio vr̄e ꝯuerſionis. ꝫ In eo ambuletis.ſp pficiēdo. a Qm̄ multi.Hic ꝯn̄r inducit ad p̄cauendū malū.ꝛ p̄mo oñdit ip̄m ꝛ inducit ad cauendū.ſcd̄o tradit cauendi modū ibi. Siq̄s. Circa p̄mū dicit. a Qm̄ mul.ſeductores.q.d.ad h monui vos in bono pficē.q2 multi ſeductotes inducūt ad ꝯtrariū a quibus ē cauendū.ꝛ q̄ ſunt illi ſubdit. b Qui nō ꝯfitētur ihm xp̄m ve.in carne.i.ip̄m eſſe verū deū ab eterno ꝛ hominē in tp̄e.ſicut ſunt iudei obſtinati ꝛ heretici peruerſe ſentiētes de xp̄o. c Hic ē ſeductor.q̄ ſic de eo puerſe ſentit. d Et antixp̄us.in figura.licet nō i pſona. e Videte voſmetip̄os.i.diligenter ꝯſiderate ꝛ cauete. f Ne pdatis.oīa opa bona. g Que opati eſtis.nā pdunt p corruptiōem hereſis h Sed.ſupp̄.ſic in bono pſeueretis. i Vt merce.ple.accip.in pr̄ia vbi totaliter ſatiatur appetitus. k Ois qui p̄cedit.i.qui p̄ bene incedit p viā iuſticie. l Et nō pmanet in doctrina xp̄i.a via iuſticie recedēdo. m Deum non habet.p grām q̄ perditur p vnū peccatū mortale. n Siq̄s.Hic ꝯn̄r tradit p̄cauendi modū di. n Siq̄s venit ad vos.ſub ſpē religioſitatis. o Et hāc doctrinā.ſ.xp̄i. p Non affert.ſꝫ magis ꝯtrariam. q Nolite recipe eū in domū.i.nolite

l/m a deo pr̄e: ꝛ a xp̄o ihū filio
patris i vitate ꝛ caritate.
o Gauiſus ſū valde qm̄ iueni de filijs tuis ambulan-
p/q tes i vitate ſic mādatū ac-
r cepimꝰ a pr̄e. Et nūc rogo
s te dn̄a nō tanq̄ mādatum
nouū ſcribēs tibi: ſꝫ qd̄ ha-
t buimꝰ ab initio: vt diliga-
x mus alterutrū. Et h ē cari
x tas vt ambulemꝰ ſm̄ man
y data eiꝰ. Hoc em̄ ē māda-
ꝫ tū vt queādmodū audiſtis
ꝫ ab initio in eo ambuletis:
a qm̄ multi ſeductores exie-
b rūt in mundū q̄ nō ꝯfitent
ihm xp̄m veniſſe in carneꝫ
c/d Hic ē ſeductor ꝛ antixp̄s.
e/f Videte voſmetip̄os ne p
g/h datis que opati eſtis: ſed
i vt mercedē plenā accipia-
k/l tis. Ois q̄ p̄cedit ꝛ nō per
m manet in doctrina xp̄i deū
nō hꝫ. Qui pmanet in doctrina. hic pr̄em ꝛ filiū hꝫ.
n/o Siq̄s venit ad vos ꝛ hāc

p/q doctrinā nō affert: nolite
r recipe eū in domū nec aue
s ei dixeritis. Qui em̄ dicit
t illi aue: cōicat opibꝰ eius
v malignis. Ecce p̄dixi vob
x/y vt in die dn̄i nō ꝯfundami
ꝫ Plura habēs vob ſcribe-
a re: nolui p chartā ꝛ attra-
b mentū Spero em̄ me futu-
rum apud vos ꝛ os ad os
c loq̄ vt gaudiū vr̄m plenuꝫ
d ſit. Salutāt te filij ſororis
tue electe.

Explicit epiſtola bt̄i Johannis apoſtoli ſecunda.

Incipit argumentū i epiſtolam eiuſdem terciam.

Gaium pietatis cauſa extollit atq̄ vt in ipa pietate maneat exhortatur diotropē ipietatis ꝛ ſupbie cā obiurgat: demetrio aūt bonū teſtimoniū perhibet cū fratribus vniuerſis

Explicit argumentum.

v Ecce p̄dixi vob ea que dicta ſunt.ſ.pſeuerantiam in bono. ꝛ declinationē a malo. x Vt in diem dn̄i. id eſt iudicij. y Nō ꝯfundamini cū reprobis ſꝫ magis honoremi cum electis. ꝫ Plura habens.hec ē cōcluſio huiꝰ epl̄e in qua p̄rimo ſe excuſat de breuitate ſcripture dicēs. ꝫ Plura habēs vob ſcribere que nō ꝯtinentur in hac epl̄a. a Noluí p chartā ꝛ attramen tū. que eſt vox mortua. b Spero ei ꝛc̄.os ad os loqui p vocē viuā que hꝫ maiorē efficaciaꝫ vn̄ dicit Hieron̄.ad paulinū: de oībus ſacre ſcripture libris habet neſcio q̄d latētis energie viue vocꝭ actꝰ.ꝛ i aures diſcipuli de actoris ore trāſfuſa fortius ſonat. c Vt gaudiū vr̄m ple. ſit.ex mea p̄ntia ꝛ efficaciori doctrina.vel aliter c Vt gau.ve.ple.ſit.i.vt p meā doctrinā pueniatis finaliter ad pr̄iā vbi ē gaudiū plenitudo d Salu.te fi.ſoro.tue electe.habebat em̄ iſta dn̄a ſororē eiuſdē noīs cū ea cuiꝰ filij erāt cū bt̄o iohe euāgeliſta. Gratia tecū amē. hec eſt ꝯfirmatio epl̄e in q̄ apl̄us optat iſtius dn̄e ꝯfirmationē i gr̄a adoptiōis.tn̄ iſte vſus nō eſt in libris correctis.

Scd̄a Johis vbi dr̄ in poſtil. Senior.ꝛ hoc rōne etatꝭ ꝓuecte et ſtatus ſeu officij ꝛc̄. Additio.

b Beatus iohes tāte hūilitatis fuit ꝙ in libris ſuis nō noīat ſe apl̄m nec de ſe dicit aliq̄d nomē dignitatē deſignans: ſꝫ noīat ſe in euāgelio diſcipulū quē diligebat ihūs nō exp̄mens nomē ſuū ꝓpriū ex humilitate.ſil̄r in p̄ma ſua canonica nō exprimit nomē ſuū nec officiū nec aliq̄d hmōi quē oīa ad magnā ꝑtinēt humilitatem.vn̄ ex h vr̄ ꝙ cū hic dicit ſenior referendū eſt ſolū ad etatē q̄ nō importat aliquā dignitatē nec ſtatū altiorē. ſed ſolū quandā maturitatē q̄ cōicer in ſenibus debet inueniri.iux̄ illud. In antiq̄s eſt ſapia ꝛc̄.ꝛ ſic nō ꝯmendat ſe ex rectoria vel plātia.ſꝫ ſolum ex antiquitate dierū ſm̄ quā ſuis ſermonibus deberent acquieſcere.ꝛ ſic intelligēdū eſt in ſequenti canonica.

In eadem epiſtola vbi dicit in poſtilla. Non tāq̄ mādatum nouum. Additio.

q Qualiter intelligatur ꝙ mandatū de dilectione dei ꝛ pximi non eſt nouū.ꝛ qualiter debet intelligi eē nouum.habet.ſ.in additiōe p̄ma.ij.ca.vide ibi.